

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Монтана, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Аделина Троева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

при участието на секретаря Соня Д. Георгиева
като разглежда докладваното от Елизабета Кралева Въззивно гражданско дело
№ 20241600500026 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба подадена от „ДЗИ-ОЗ.“ АД гр.*против Решение № 470/20.10.2023 г. по гр. д. №554/2023 г. на Монтанския районен съд, с което е отхвърлен като неоснователен предявеният от ДЗИ-О.З. АД иск против Агенция „П. и.“ гр.*иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. с чл. 49 от ЗЗД за заплащане на сумата 261,45лв., представляваща изплатено обезщетение по застраховка "каска" за щети от застрахователно събитие, настъпило на 07.09.2020 г., изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно на длъжностни лица, чийто възложител е ответника.

Решението е обжалвано от ищеца в първоинстанционното производство ДЗИ-О.З.“ АД гр. *изцяло.

В жалбата си жалбоподателят чрез пълномощника си адв.Г. Я. посочва, че обжалваното първоинстанционно решение е неправилно и незаконосъобразно. Заявява, че районният съд не е ценил и коментирал събраните по делото доказателства, в т. ч. и свидетелските показания и е

стигнал до неправилен правен извод. Събраните по делото гласни доказателства кореспондират на приетите и неоспорени писмени доказателства. Не може да бъде споделено становището на съда, че свидетелят не е безпристрастен и незаинтересован от изхода на делото, тъй като е бил застрахован при ищеца. Липсва основание за възприемане тезата на съда за заинтересованост на водача на увредения лек автомобил, застрахователното обезщетение е изплатено преди завеждането на делото и не се установяват други обстоятелства, които да обосновават извод за заинтересованост.

Напълно несъстоятелни са и аргументите на съда, че в своите показания свидетелят е бил колеблив. Напротив, свидетелят е изключително подробен и изчерпателен в своите показания, посочва както конкретното място, на което се е случило преминаването през дупката на пътното платно, така и скоростта, с която е управлявал увредения автомобил, посочва механизма на преминаване през дупката на пътното платно, като твърди, че трафикът е бил интензивен, а срещу управлявания от него автомобил са се движели други автомобили, че пътния участък е осеян с дупки. Първоинстанционният съд изцяло обосновава своето решение на приетото и оспорено заключение по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза. Същото е изготвено преди събирането на гласни доказателства чрез разпит на допуснатия свидетел, които показания в конкретния случай са от изключително значение за установяване на фактите и обстоятелствата релевантни за спора, доколкото не са съставяни други писмени доказателства, от които тези факти и обстоятелства да бъдат установени. Моли съда да отмени изцяло атакуваното решение и да им присъди направените в процеса съдебни разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е подаден отговор на въззивната жалба, отговарящ на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК от насрещната страна – Агенция „П.и.“ чрез Д.П.-юрисконсулт в ОПУ *с изложени доводи за неоснователност на жалбата. Моли съда да потвърди атакуваното решение като правилно и законосъобразно. Това становище поддържа и в съдебно заседание, като моли да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

По направените доказателствени искания с въззивната жалба съдът се е произнесъл с нарочно определение по реда на чл. 267, ал. 1 от ГПК, като е назначил допълнителна съдебно автотехническа експертиза при условията на

чл.266,ал.3 от ГПК.

Въззивният съд намира въззивната жалба за допустима, отговаряща на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, същата е подадена в законовия срок, от процесуално легитимиран субект, имащ правен интерес от обжалването, чрез постановилия атакувания акт първоинстанционен съд.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо.

При извършване на въззивния контрол за законосъобразност и правилност върху първоинстанционното решение, в рамките, поставени от въззивната жалба, настоящата инстанция, след преценка на събраните пред районния съд доказателства, намира, че обжалваното решение е законосъобразно и правилно.

Този състав на въззивния съд счита, че формираната от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така, както е изложена в мотивите на решението, е пълна, правилна и кореспондираща с доказателствения материал, и с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК, ПРЕПРАЩА своята към нея.

Въззивният състав СПОДЕЛЯ напълно ПРАВНИТЕ ИЗВОДИ на районния съд, които са обосновани и намират опора в материалноправните норми, приложими към настоящия спор. Районният съд е провел надлежно и пълно събиране на допустими и относими доказателства, въз основа на които е формирал обективни фактически констатации и правилно ги е привел към съответстващата им правна норма, като по този начин е достигнал до законосъобразни правни изводи. В допълнение МОС излага и своите мотиви във връзка с приетото експертно заключение по назначената съдебно-автотехническа експертиза в настоящата инстанция.

Изложените във въззивната жалба оплаквания са неоснователни.

Искът, с който първоинстанционния съд е сезиран, е регресен иск на застраховател, платил застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" срещу причинителя на вредата, настъпила в резултат на виновно бездействие на служители на ответната страна с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. с чл. 49 от ЗЗД.

Първоинстанционният съд, въз основа на изложените в

обстоятелствената част на исковата молба факти и обстоятелства, на които се основават ищцовите претенции, правилно е дефинирал параметрите на спора и е дал съответстващата на твърдените от ищеца накърнени права правна квалификация на предявените искове. Направил е доклад по делото, по който те не са направили възражения. Осигурил им е пълна и равна възможност за защита в производството.

За да постанови обжалвания съдебен акт, с който е отхвърлил изцяло предявения иск, районният съд е приел, че по делото е останало недоказано, че именно на пътя посочен от ищеца е станала инцидента, както и че не е установено по несъмнен начин механизма за настъпване повредата на автомобила.

В случая от представените по делото доказателства се установи, че е съществувал застрахователен договор между увреденото лице и ищеца, като на 07.09.2020 г. е възниквало застрахователно събитие.

Установи се и че застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 261,45 лева лева, т. е. са налице основанията за встъпване в правата за застрахования.

За произшествието не е съставен ПТП, а видно от приложените в първоинстанционното производство писмени доказателства е подадено уведомление за щета, в което е описано събитието.

От заключението на вещото лице О. В. по изпълнената на автотехническата експертиза назначена в настоящата инстанция се установява, че произшествието е настъпило на 07.09.2020 г. на път 1-1 (*-*-*-*) в участъка след отклонението за с. * и преди отклонението за с. * с участието на лек автомобил марка „*“, модел „*“ с рег. № *. Автомобилът се е движил по път 1-1 (Е79) в посока от * към *, като в двете посоки на движение е имало движещи се превозни средства, както попътни, така и насрещно движещи се.

В резултат на произшествието е увредена задна дясна гума на лекия автомобил при преминаване през неравност на пътя (дупка, нарушена цялост на платното за движение). По информация на водача на лекия автомобил, в участъка на произшествието е имало в двете пътни ленти за движение неравности на пътя (дупки, пропадалия на настилка и образували се ръбове). Автомобилът е с малък просвет (клиренс), едва 144 мм (14,4

см). Водачът при тези пътни условия е управлявал със скорост от около 70 - 80 км/ч. Водачът е управлявал със скорост, която е под допустимата за движение извън населено място, но тя не е била съобразена с конкретните пътни условия. При движение на автомобила и при преминаване през неравност (дупка), задна дясна гума е увредена. Водачът е спрял, установил е повредата, вероятно е заменил повредената гума с резервната такава и е продължил движението си. По смисъл на ЗДвП това е пътнотранспортно произшествие, тъй като са нанесени щети по превозното средство.

В случая лекият автомобил е могъл да продължи движението си на собствен ход, поради което не е било необходимо да се уведомяват органите за контрол на МВР и те не посещават такива ПТП с участието на едно МПС, което може да се придвижи на собствен ход.

Произшествието е настъпило през светлата част на денонощието, добра видимост, хубаво време. При тези атмосферни условия водачът е имал възможност да възприеме всяка неравност на пътя.

ЗДвП и ЗП задължава лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок“. Организация, управляваща пътищата от републиканската пътна мрежа на територията на област *е О.п.у. *.

Видно от показанията на водача, в участъка на произшествието е имало много образували се дупки и неравности на пътя. Образувалите се неравности на платното за движение не са били сигнализирани своевременно по надлежния ред от стопаните на пътя.

След като в участъка на произшествието е имало много неравности (дупки) и водачът предварително ги е възприел като опасност, при избиране скоростта на движение през светлата част на денонощието и добра видимост, водачът е бил длъжен да се съобрази с конкретните пътни условия, с конкретната пътна настилка, с наличие на много дупки, да се съобрази със състоянието на автомобила (най-вече с малкия му просвет от 144 мм и нископрофилните гума, чийто външен диаметър е 636 мм), който управлява, и при възникналата опасност за движение да намали скоростта, да премине със скорост през дупката, като предварително я е възприел като опасност, при която няма да настъпят увреждания по автомобила или да я заобиколи

дупката.

При преминаване през дупка с нископрофилна гума, най-често се уврежда страничният борд на гумата, като най-слаба нейна част, и се получава издуване (балон, наречен „жабка“) или разкъсване (сцепване). Това се дължи на разкъсаната във вътрешността на гумата корда, причинена от удара.

При преминаване на автомобила през дупка при по-силен удар е възможно да се получат и повреди в кормилната система на автомобила, окачването му и др.

В съдебно заседание вещото лице изрично уточнява, че е било възможно водачът да избегне дупката на пътя. Водачът е задължен при избиране скоростта на движение по ЗДВП, което го задължава да се съобразява с пътните условия, със състояние на пътна настилка, атмосферни условия - мокро, влажно, заледено и със състоянието на превозното средство, което управлява. В случаят гумите са съвсем нископрофилни и просветът спада пониско към пътната настилка с около 4 - 4,5 см. Процесните гуми са 255ширина/30височина/19 цола диаметър на гумата. Гуми, които са за пистови скоростни отсечки. Заводът-производител категорично е дал гумите да са с технически характеристики 205/55/16 цола. Процесните гуми са 255, с 55 мм по-широки и в същото време гумата е съвсем ниско профилна. Малко е разстоянието от външния милиметър на гумата до външния милиметър на джантата. Те не случайно са така широки за големи скорости. Гумите не са тези, които заводът-производител е определил да се движи по пътища. Това е просто за по-агресивен красив външен вид. Ако беше с технически характеристики на завода производител 205/55/16 нямаше да се случи това. МОС възприема заключението на вещото лице като обективно и компетентно дадено.

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 ЗЗД. Елементите от фактическия състав на цитираната разпоредба, които подлежат на доказване, са: наличие на застрахователен договор, възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор, изплащане на

застрахователно обезщетение и встъпване, съобразно закона, както и установяване причинителя на вредата и размера на същата.

От гореизложеното е видно, че вина за настъпилото увреждане има водача на автомобила, който го е управлявал автомобил с нископрофилни гуми в размер различен от заводското предписание и с несъобразена скорост за този вид гуми. Същият е управлявал автомобила в светлата част на деня, възприел е пътното платно и при управление на автомобила със съобразена скорост и с гуми с технически характеристики указаните от завода производител не би се стигнало до това увреждане. Доказателства за наличие на вина на ответника по делото не са ангажирани.

При този анализ на доказателствата по делото МОС намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата като неоснователна да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото на възлизаеата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

Водим от гореизложеното, МОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 470/20.10.2023 г. по гр. д. №554/2023 г. на Монтанския районен съд.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 от ГПК ДЗИ-О. З.“ ЕАД, ЕИК: *със седалище и адрес на управление: гр.*, бул.,*“ № *ДА ЗАПЛАТИ на АГЕНЦИЯ „П.И.“БУЛСТАТ:*с адрес: гр.*, пл.,*“ № *, представлявано от инж. Д.А. сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____